

Woda jest symbolem życia, ale była także przedmiotem kultu w dawnych cywilizacjach

Od dawna woda była symbolem życia, bo: „początkiem wszechrzeczy jest woda”-jak twierdził Tales- grecki filozof i matematyk.

I od początku świata to właśnie ona odgrywała bardzo ważną, niemal najważniejszą rolę w codziennym życiu każdego człowieka i wszystkich stworzeń żyjących. I tak też zostało do dziś. Warto zauważyć, że znaczną część naszej planety zajmuje woda.

Cudowna witalność wody została wykorzystana przez różne religie świata. Chrześcijanom woda towarzyszy od urodzenia, od chwili chrztu, aż do śmierci. Jest ona symbolem życia, odrodzenia i oczyszczenia. A także symbolizuje ożywcze działanie Ducha Świętego, w dziejach ludzkości i świata: " I wyleję na was wodę czystą, i będziecie oczyszczeni od wszystkich nieczystości waszych, i od wszystkich bałwanów oczyszczę was." Proroctwo Ezechiela (36, 25)

Starożytni uważali wodę za jeden z czterech podstawowych elementów formujących Kosmos. Dla wielu z nich była elementem najważniejszym - pierwotną pramaterią, z której wyłonił się świat, lub, która dała początek życiu.

Ludy zamieszkałe nad morzami i rzekami uznawały wodę za podstawę wszechrzeczy. I tak Nun był egipskim oceanem pierwotnym. Babilończycy czcili dwa oceany pierwotne: Apsu- wody słodkiej i Tiamat- wody słonej. Biblijne wody Chaosu uwiecznione został w Księdze Genesis(1,2) jako wody, nad którymi unosił się Duch boży.

Zaś wiele kultur postrzegało wodę jako symbol szczególnych energii witalnych. W tradycji judeochrześcijańskiej woda stała się znakiem życia nadprzyrodzonego:

"Tego bowiem dobrowolnie nie widzą, że niebo było pierwaj i ziemia, która przez Słowo Boże z wody i przez wodę powstała, że przez nią zginął ówczesny świat, zatopiony wodą."
(II List św. Piotra 3, 5-6)

Semickie obrzędy oczyszczania wodą miały swoje odpowiedniki w starożytnym Egipcie, u Greków i Rzymian. Z tych obrzędów wywodzi się chrzest. Cywilizacja starożytnego Egiptu trwała około 3500 lat. Państwo to rozwinęło się dzięki corocznym, regularnym wylewom Nilu, który przynosił żyzne gleby, zapewniające wysokie plony w ciągu roku.

Woda jest częstym elementem mitów kosmogonicznych. Bywa też uważana za

medium ułatwiające przejście z jednego świata do drugiego (w mitologii starożytnej Grecji, Charon przewoził łodzią duszę zmarłego do Hadesu, gdzie pijąc wodę ze źródła Lete zapominała o minionej egzystencji):

"Wnet do Hekaty zanieśliśmy modły
I do Plutona, by gniew ich złagodzić;
Obmywszy potem ciało w świętej wodzie,
Palimy szczątki na stosie z gałęzi
I grób z ojczyściej sypimy im ziemi."
(Sofokles, Antyгона)

O znaczeniu wody pisano w „Piśmie Świętym”, literaturze starożytnej, średniowiecznej, nowożytnej i współczesnej. Temat: woda jest ciągle aktualny, bo bez wody nie ma życia i należy ją szanować, bo jak mówił Leonardo da Vinci:
„Woda, której dotykasz w rzece, jest ostatkiem tej, która przeszła, i początkiem tej, która przyjdzie; tak samo terażniejszość.”

